

จิตรกรรมไทยแบบประเพณี

🕒 นำเสนอเมื่อ 3 ม.ค. 2551

จิตรกรรมไทยแบบประเพณี โดย นายสันติ เล็กสุขุม

จิตรกรรมหรือภาพเขียนในประเทศไทยมีอยู่เมื่อหลายพันปีมาแล้ว เป็นภาพเขียนในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ คือก่อนที่จะเกิดจิตรกรรมไทยแบบประเพณี

ผู้คนสมัยก่อนประวัติศาสตร์เขียนภาพบนผนังถ้ำ เฟืองผา เช่น ภาพที่เกี่ยวกับการล่าสัตว์ การเกษตรกรรม หรือพิธีกรรม ซึ่งนักวิชาการในปัจจุบันแม้ว่ายังอธิบายให้ชัดเจนไม่ได้ แต่ภาพเขียนเก่าแก่เหล่านี้ก็ช่วยให้เรารู้ถึงลักษณะทางสังคมของคนในยุคหนึ่ง เช่น หากเป็นภาพการล่าสัตว์ หรือการเพาะปลูก ผู้คนในยุคนั้นก็ย่อมมีวิถีชีวิตในระดับสังคมล่าสัตว์ หรือระดับสังคมเกษตรกรรม ซึ่งมีพัฒนาการทางเทคโนโลยีสูงขึ้นอีกระดับหนึ่ง เป็นต้น

ภาพเขียนเหล่านี้ยังไม่มีระเบียบแบบแผนชัดเจน องค์กรประกอบภาพซึ่งมีรูปบุคคลกิริยาท่าทางต่าง ๆ หรือรูปสัตว์ ที่ล้วนเขียนขึ้นลอยอิสระ ไม่ถูกต้องตามสัดส่วนสรีระ คงเขียนขึ้นเพื่อสื่อความในหมู่เหล่าของตน

ภาพเขียนในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ เกิดจากการใช้เครื่องมือที่อาจเป็นกิ่งไม้ทาบปลายไฟแตกเป็นฝอย ไซเป็นแปรงเพื่อจุ่มสีเขียนภาพซึ่งได้เป็นเส้นหยากๆ หรือระบายให้เป็นรูปร่างอย่างคร่าวๆ นอกจากนี้ยังมีการพ่นสี คงเป็นการอมสีไว้ในปากแล้วพ่นออกมา หรือพ่น โดยผานกระบอกไม้ลงบนมือซึ่งทาบกับผนังก็จะได้รูปมอดลอดจนพิมพ์ทาบทับ เช่น ทาบฝ่ามือที่ชุบสีลงบนผนังให้เกิดเป็นรูปรอยฝ่ามือบางแห่งได้พบว่ามีการเขียนแต่งเติมให้เป็นรูปมือที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น การสับดสีให้เป็นรูปรอยต่างๆ ก็มีอยู่ด้วย

หัวข้อ

• จิตรกรรมในพุทธศาสนา

จิตรกรรมในพุทธศาสนา

เริ่มสมัยประวัติศาสตร์เมื่อวัฒนธรรมทางศาสนาแพร่หลายเข้ามาศิลปกรรม และภาษาหนังสือ ก็ยอมรับหลายเข้ามาพร้อมกันนั้นด้วยศิลปกรรมเป็นอุปกรณ์สำคัญในการสั่งสอนโดยเพิ่มเติมการถ่ายทอดภาษาพูดและภาษาเขียนด้วย ภาษาภาพ กล่าวคือ เล่าเรื่องด้วยภาพ เพื่อให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธาในศาสนาในหมู่ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

แหล่งกำเนิดศาสนาที่เผยแพร่เข้ามาในนี้คือประเทศอินเดีย อารยธรรมอินเดียซึ่งแพร่หลายออกสู่โลกภายนอกราว ๒,๐๐๐ ปีมาแล้ว เข้ามาสู่ประเทศไทยเมื่อราวพุทธศตวรรษที่ ๑๐ - ๑๑๐๑ให้เกิดวัฒนธรรมที่เรียกว่า ทวาราวดี ซึ่งรับนับถือพุทธศาสนา

ศิลปกรรมในวัฒนธรรมทางทวาราวดี ทำหน้าที่ถ่ายทอดคำสอนในพุทธศาสนาให้เป็นรูปธรรม เช่น สร้างพระพุทธรูป หรือสร้างงานประติมากรรมเล่าเรื่องในศาสนา เช่น พุทธประวัติชาดก โดยสลักลงบนหิน หรือใช้ปูนปั้น รวมทั้งสร้างอาคารศาสนสถานที่เกิดด้วยอิฐ ปรางค์เป็นหลักฐานร่องรอยให้เห็นอยู่ แต่ไม่เหลือปรากฏหลักฐานทางด้านจิตรกรรม คงชำรุดเสียหายไปหมดแล้ว เพราะงานจิตรกรรมเขียนด้วยวัสดุที่ไม่คงทน ถูกแดดถูกฝนไม่นานก็หมดไป

สมัยสุโขทัยเริ่มต้นเมื่อราวปลายพุทธศตวรรษที่ ๑๘ มีการติดต่อเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาของประเทศพม่า ลังกา จิตรกรรมของสมัยสุโขทัยจึงมีสวนคล้ายคลึงกับจิตรกรรมของลังกา และพม่าอยู่บ้าง แต่ยังมีเอกลักษณ์ของตนเองที่เด่นชัดเป็นพิเศษตามลักษณะไทย มีการสืบทอดผานมาสู่สมัยกรุงศรีอยุธยา จนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

การติดต่อกับต่างบ้านต่างเมืองนำพาให้มีการถ่าย-รับอิทธิพลทางด้านศิลปวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน จิตรกรรมไทยแบบประเพณีได้รับอิทธิพลจากศิลปะจีนที่เข้ามาผสมผสานตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาแล้ว และเด่นชัดมากในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ครั้นรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เพราะมีการติดต่อค้าขายกับประเทศจีนอย่างใกล้ชิดยิ่งกว่าอดีต จนกระทั่งในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว บทบาทของอิทธิพลตะวันตกจึงมีผลต่อโฉมหน้าของจิตรกรรมไทยแบบประเพณี การผสมผสานครั้งนี้ได้ทำให้ลักษณะแบบประเพณีแปรเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว จนในที่สุดก็กลายเป็นลักษณะสากล หรือที่เรียกว่าจิตรกรรมร่วมสมัยในปัจจุบัน

ข้อมูลจาก www.sanook.com